

protokol er i sig selv en god historie, som må give mange andre en lidt ram smag i munden.

Men også på andre områder bør vi gå foran. Lad os bruge Sevilla til at blive enige om, at alle EU-lande med undtagelse af de nye medlemslande inden 2010 bidrager med mindst 0,7 pct. af BNI, og at hele EU i gennemsnit yder 0,7 pct. af BNI.

Lad os også fortælle resten af verden, at vi i Europa er parate til at ændre markant på vore landbrugsstøtteordninger, således at ulandene får en reel chance for at konkurrere. Tænk på, hvor stor støtten er til landbruget. Det er konkurrenceforvridning, der virkelig vil noget.

Lad os på nationalt plan bruge Johannesburg til at vise vores vilje og evne til globalt lederskab, hvilket EU-formandskabet giver os mulighed for. Lad os vise alle de danske EU-skeptikere, at EU er et rigtig godt politisk svar på den økonomiske globalisering, ja, helt nødvendig, hvis vi ikke slet og ret skal blive løbet over ende af den størrelse, vi kalder udviklingen.

Kl. 18.00

Og lad os imødegå usikkerheden i den danske befolkning som følge af globaliseringen og hypermoderniseringen ved at komme med konkrete svar på, hvordan vi politisk hamler op med den udvikling. Sådanne svar ville klæde regeringen og dens støtteparti langt mere end at give de fremmede skylden for alverdens problemer, en strategi, som i øvrigt blot styrker forestillingen om nationalstaten i en tid, hvor vi har behov for præcis det modsatte.

Vicedirektøren for det amerikanske udviklingsministerium sagde for nylig, da hun besøgte Danmark, at Danmark er verdens samvittighed – Danmark er verdens samvittighed. Det er præcis sådan et Danmark, jeg har lyst til at være en del af, og sådan tror jeg rigtig mange danskere har det. Vi vil være stolte af vores land. Heri ligger der en stor forpligtelse, et stort ansvar at løfte for regeringer.

Mange af mine kolleger har allerede været inde på det meget lidt betimelige i, at regeringen et halvt år før formandskabet for EU og Johannesburg valgte at lade miljøet og verdens fattige betale prisen for, at vi, borgerne i et af verdens rigeste lande, måske kan få vores hofteoperation nogle uger før, og at vi ikke skal betale skat af det, vores hus reelt er værd.

Jeg kan kun erklære mig enig i, at regeringens åbenlyse mangel på interesse for miljø og udvikling herhjemme er meget beklagelig, men samtidig udtrykke et stærkt ønske om, at regeringen

med Folketingets opbakning nu sætter alle sejl til for at vise, at vi kan og vil ægte forandring af verdens gang. Gid Johannesburg må blive et vendepunkt!

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil tro, at for mange, som har fulgt den her debat, kan det måske forekomme lidt besynderligt, hvad det egentlig er, Folketinget er uenige om, hvorfor der ligger to forslag til vedtagelse, og hvad indholdet i hele problemstillingen egentlig er.

Det, der var grunden til, at vi fra Enhedslistens side sidste år stemte imod det forslag til vedtagelse, som der nu er så meget diskussion om, og som statsministeren har tilbudt at han godt vil skrive ind i en ny vedtagelse, var, at der dengang forelå en plan om at lave en international investeringsaftale, som et bredt flertal i Folketinget støttede, en investeringsaftale, som yderligere ville styrke de multinationale og transnationale selskabers mulighed for at investere, uden at nationerne kan kontrollere disse selskabers gøren og laden.

Derfor synes jeg sådan set ikke, det er nogen god idé at bekræfte det forslag til vedtagelse. Jeg synes heller ikke, det er en god idé at vedtage noget, som er en bekræftelse af den bistandspolitik, som den nuværende regering har ført, og som ligger i det forslag, som de tre borgerlige partier har fremsat. Og det vil sige, at efter min opfattelse er debatten sådan set ikke meget opmuntrende.

Det, man så satser på i Johannesburg, så vidt jeg kan se det, er at få en eller anden formulering om partnerskaber med de multinationale selskaber strikket sammen. Hvis det bliver konklusionen, risikerer vi for det første, at de miljøaftaler, der findes, bliver undermineret, at WTO-regler fortsat kan få lov til at gå forud for internationale miljøaftaler, at miljøproblemerne i stigende grad, som vi har set i lang tid, skubbes væk fra staternes kontrol, og at de multinationale selskaber får lov til at skalte og valte på verdensmarkedet, som de har lyst til.

Kl. 18.05

Et af de visuelt tydeligste eksempler på den udvikling er jo hele spørgsmålet om gensplejsede organismer, hvor selskabet Monsanto har overtaget hele verdensmarkedet, og hvor man nu også desværre ser ud til at få held til her i Folketinget – i næste uge, tror jeg det er – at få vedtaget en ny lov om genmodificeret teknologi, en lov, der i alle henseender er skruet sammen